

Подъ турския огънь при Одринъ.

динъ чуждъ кореспондентъ ето какво видѣлъ около обсадения Одринъ.

„Рано тръгнахме отъ Свиленградъ и поехме пѣтя [за Одринъ. Падна доста гѣста мъгла та не можеше да се види много на далечъ. Съ насъ за водачъ дойде единъ български офицеръ. По пѣтя водачътъ постоянно ни разказваше и посочваше мѣстата, дѣто бѣха станали по-рано кървавитѣ бойове между българската и турската войска. Ние забѣлѣзваме окопитѣ за пѣхотата, а още по-нататѣкъ и позицията на артилерията. Силенъ вѣтръ разгони мъглата. Тъмномлѣчното небе незабѣлѣзано се прѣобѣрна въ прозрачна синевина.

Първо минахме селото Черменъ, дѣто квартирува много войска. Достигаме върха Юрушъ и почнахме да се изкачваме по него.

— Ето, виждате, господа, отъ този конусообразенъ връхъ се вижда Одринъ! — посочва ни водача български офицеръ. Оставихме конетѣ и бързо се изкатерихме на върха. Извадихме биноклитѣ и почнахме да гледаме къмъ Одринъ. Далечъ се виждатъ щръкнали стройнитѣ минарета на джамията султанъ Селимъ. Тѣнки облаци излеко бѣгатъ около джамията.